

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Aurifodina artium et scientiarum omnium

Drexel, Jeremias

[Antwerpen], 1641

Cap. VIII

urn:nbn:de:bsz:31-97047

versariis inscribere, quod ad Historica videatur pertinere, modo inscribatur, index dirimet controversiam. Iudicium hic subinde hallucinatur; parum refert. Modo tui armenti pecus sit; de stabulo non litigemus. Sed ut in paradi-gmate huius indicis quinque characterum exempla sint, prout coepimus; vide initium etiam sequentis elementi.

Larvata funera.

Lucar.

Laticlavii.

Luctus, inhonorus demon.

Litterae breves.

Lua.

Litteralepori insuta.

Liber vita.

Locus non facit sanctum.

Linum Indicum.

Lararia.

Laterna surda.

&c. &c.

Hæc omnia, quod sæpius jam monui, in exemplum monstro. Tu alios atque alios tibi titulos para. Habes indicem Adversariorum. Faciamus gradum ad Historica, quorū tibi paradigmata paucis exhibebo.

C A P V T V I I I.

HISTORICA ad quem modum
excerpenda.

Hic classi tertiæ nomen dedimus HISTORICA. Quidquid igitur ad histori-

storiam sacram, profanam, veterem, novam, Latiam, Græcam, Barbaram spectat, in hanc classẽ excerpendum est, si ve id fufius, & verbum è verbo placeat exscribere, si ve historiam breviffimè notare consultius videatur. Vtriusque modi exempla subijciam, tam historiarum breviter notata, quàm integre descriptæ. Hic autem obvia sumo, & quæ prius oculos manusque occupant.

FORTVNÆ LVDIBRIUM Alvarus Luna. Hic ab humili fortuna ad summum pervenit: in præceps eum ambitio dedit. Nihil ei ad regnum præter nomen deerat. Tandem bona ejus omnia occupata, ipse Majestatis damnatus, mulâ ad supplicii locum vectus est. In medio foro theatrum, in eo crux alta, & geminæ faces, tapete substrato. Luna conscendens locum, crucem veneratus, annulum signatorium & galerum amanuensi puero dedit: proximæ felicitatis cum præfenti fortuna comparatio, inimicis etiam lacrymas excusserat. Erat uncus ferreus sublimi ligno confixus. Rogat carnificem, & quem in usum paratus esset? Ille, ut se junctum à trunco caput imponatur. Subdit Alvarus: Post mortem de corpore facito, quod lubet. Viro forti mors turpis esse non potest, nec immatura. Simul diloricatis tunicis intrepide caput securi subjecit, anno 1453, 3. Nonas Julii a.

Tri.

a Die 5 Julii.

Triginta annos ita in aula dominatus est, ut nihil nec majoris nec minoris rei, nisi eo arbitro gereretur: ita ut nec Ioannes III, Rex Castellæ vestem mutaret eo non conscio. Truncus in theatro relictus, pelvi juxta posita ad colligendam stipem, qua sepeliretur homo paullo ante regibus potentia exæquandus. Sic res humana variant: Alvarus prioribus annis vatem consuluit: prædictum est, Cadahalsum exitio fore. Est oppidum hujus nominis in Hispania, quod semper vitavit Luna, & significat etiam ferale theatrum, quod vitare non potuit. Ioan. Mariana l. 22. Rerum Hispan. c. 13. mihi pag. 47. De Comite Essexio in Anglia Iul. Caesar Buxlengerus lib. 11 Rerum Gallicarum, mihi pag. 335. Bironius capite plexus in Gallia; eventus miri. Idem pag. 339. & seqq. a

De similibus fortunæ ludibriis innumera prorsus excerpti. Ante diem clauso componat vesper olympo, quam hæc omnia recitem. Possim ego his talibus hominibus theatrum ingens implere, & adornare scenam amplissimam è tot tamque variis tragœdiis. Fac initium excerpti, Faustine, & experieris, quam crebra sint in omni historia hæc fortunæ crepitacula. Sed en etiam paradigmata historiarum quas brevissime annotavi.

K 4

TRANS

a Liber hic minus obvius est, nec cujusvis sumptu parandus, ideo exscribere necessarium duxi.

TRANSFUGÆ CRUCIFIXI, & elephantibus substrati proterendi. Valer. l. 2. c. 2. Auctor passim obvius est, ideo rem paucis notavi. Hoc autem historiae veteris est; addo recentioris.

NEBULÆ DULCIARIÆ a missa juveni, sed venenatæ; & qui mortem evaserit. Sodalis Parthenius, l. 2. c. 8. pag. 317. liber in manibus est.

INVENTIO QUANTI sit, Christophori Columbi ovum monstrabit. Lipsius l. 1. Antiquarum lectionum, initio. De Archimede hic plura, pag. 143. & 145. Addo fuscus notatum.

FAVSTI VITES. Convivas habuit infestus ille Faustus multos amicorum. Petierunt hi, vites uvis pręgnantes sibi repręsentaret in mensa, quamvis putarint brumę tempore ab uvis tam alieno, id fieri non posse. Nec tamen difficilis fuit magis persuasum. Vites igitur pręstigiis ē mensa evocat racemis vegrandibus plenas. Prius tamen omnibus edicit legem, ut alto silentio expectent, dum jubeantur uvas carpere. Omnes se legi obtemperaturos recipiunt. Mox infamis artifex, incantamentis carminum ita oculos appetit turbę pręstrinxit, ut illis tot botri mirę magnitudinis, & succo maturo pleni apparerent, quot eorum mensa numerabat. Omnes ergo in gulam hanc avidissimi, jamq, nonnihil sitibundi ē temulentia,

a Zuckerwerck/ Marzipan/ Schlectwerck

tia, suum quisque cultrum ad uvam sibi proximam apponit, dum modiperator Faustus jubeat secare. Natant omnium dentes saliva, & in æstivam hanc voluptatem pruriunt. Hoc situ aliquamdiu tenentur: ingens omnium expectatio, dum cultro jugulent jam capram prædam. Tandem formosissima vitis evanescit & in fumum abit. Illi nebula magica jam dispulsa, visi sunt singuli suum quisque tenere nasum appposito cultello jamjam pro uva secandum. Quod si quis immemor præcepti aut contemptor, botrum sibi destinatum præscindere voluisset, nasum sibi joculari vulnere præsecuisset. Hic omnium risus, & indignatio.

Hoc totum excerpti, sed meis verbis. Vide Simonem Majolum part. 2. Canic. Ioachimum Camerarium in Horis Subseciv. c. 70. Ad has Fausti vites, historiam refero nobilissimam, de Auxentio, qui à Licinio Imperatore jussus, aut Baccho uvam ponere, aut militarem zonam solve- re, ac faceßere; ille nihil cunctatus zo- nam liberrime solvit, Christum confes- sus. Suidas id fuisse narrat; voce, Auxen- tius, pag. 156. Adde breviter enotara.

BOMBARDA HOMINE ONVSTA. Maffe- jus de Didaco Mesquita l. 9. Hist. Indica pag. 259. vide Lipsium in Poliorceticæ analæctis.

LIBERALITAS IN PAVPERES. Hic hi- storiarum mare est, quod ingredi non

K 5 vacat.

vacat. Auctores quàm plurimos confignavi, qui narratu & fide dignas historias de eleemosynis scripserunt. Vnicus Valentinus Leuchtius 99 capita in Viridario Regio, idiomate vernaculo in hanc rem posteris eum curâ excerptit.

VINDICTA DIVINA. Hic panè diffusius se mare offert: non ingredior. Historias panè innumeras hujus thematis selegi, auctoribus sedulo notatis. Nimirum in omne flagitium ultio divina vigilat. Nec ferè ullum est scelus, quod non à tergo & è vestigio sua sequatur Nemesis. Sed misceamus hic historiam fusius excerptam, velut testem tertium.

VORACITAS VGOCIONIS a FAGIOLANI. Cum in urbem Lucam properaret Vgocio, ut Castruccium, quem in vinculis habebat, securi ferendum objiceret, prandenti nuntiatum est, à Pisanis arma esse correpta. Et ille tanquam incertus, & parùm verus esset nuntius, prandium continuavit. Adest alter & tertius, Pistures perditas, Lucenses quoque ad arma convolasse, carcerem effregisse, Castruccium è vinculis eduxisse, & principem civitatis salutasse. Vgocio comploratis rebus cum prætoriano milite ad Canem Scaligerum Veronam confugit; non sine honore atque benevolentia recipitur, & multos dies lautè habetur. In convivio fortè mentionem facit Scaliger edonum & gu-

a Aliis, Vgucio.

& gulonum; cūm gloriabundus subjungit
Vgocio, se juvenem quatuor ariles capos,
totidem perdices, assas hœdi clunes, in-
farctum vituli pectus, præter salsamenta
cætera in cœna absumpsisse.

Dii talem terris avertite pestem.

Aderat tum & audiebat vir ingeniosus &
salsus, Petrus Navus, qui gloriante
Fagiolanum facere tangens: non est mi-
rum, inquit, hæc à te juvene absumpta,
cum senex & invalidis dentibus duas ur-
bes integras uno prandio consumpseris.
Nam fama erat Vgocionem, si à prandio
citius temperare voluisset, facile duas ur-
bes, Lucam & Pisas, servaturum fuisse.
Vide Iovium l. i.

De tam strenuis comendonibus, man-
duconibus, potatoribus infinita seges hi-
storiarum est. Selectiores diversas, hoc
ipso loco notavi. Egregium illud & cer-
tum epiphonematis loco addamus.

Femina Syra nobilis & locuples, tam
terra & prodigiosa ingluvie laborabat, ut
in singulos dies triginta gallinas devora-
ret, nec tamen insaturabilem appeten-
tiam sedaret alias triginta devoratura, si
apponerentur. Dixisses eam quò plus in-
geret, eò vehementius esurire. Porten-
tum famis, & quod pænè superet Eri-
sichthonis gulam. Ita paullatim accisæ o-
pes, & in rem escariam exhausti loculi.
Cognati esuritionis tam sumptuosæ mi-
serti, beatum Macedonium virū sanctissi-
mum

mum conveniunt, & ejus auxilium implorant in femina tam malignam famē. Macedonius morbum precibus & haustu fontanæ, quam cruce signaverat, porrecto ita curavit, ut effreni appetitione jam pulsa, gallinæ particula in alimoniam quotidianam sufficeret. Theodoretus c. 14. de B. Macedonio, pag. 824. apud Rosveyd.

Alia glutonum & popinonum miracula facile observabis, si exerpere cœperis. Addo triplex, ut cœperam, paradigma historiarum succincte transcriptarum, & *Historicorum* indicem propono.

FLAMMÆ SANCTORVM REVERENTES.
De S. Mamerto Gregorius Turonensis l. 2. Hist. Francorum, c. 36. fine. De sancto Germano & aliis, Beda l. 1. Hist. Anglorum c. 19. & l. 3. c. 10. 16. 17. De S. Thelâ in igne illasâ, Baron. tom. 1. an. 47. ab initio, pluribus numeris. De S. Polycarpo, idem, tom. 2. an. 167. n. 3. & seqq. De libris sacris per subitos imbres rogo subtractis, idem tom. 2. 393. n. 38. Auctores & historias hujus thematis innumeras, sed breviter excerpti. Nimisque quàm prolixum sit, texere catalogum de sanctissimis hominibus Clemente, An-cyrano, Constantio, Faustino & Iovita, Bristio, Modoaldo, Pontio, Francisco de Paula Pergentino & Laurentino, Simplicio, Bonifacio, Cyrillo, Zenobio, Apollinari, Mamante, Miniato, Sa-
ba,

ba, Heleno, Marcello, Copres, Apellen, Crispino & Crispiniano, &c. De Agnete, Iuliana, Lucia, Zunegunde, Austreberta, Christina, Ruffina, & Secunda, Menodora, Nymphodora, Metrodora, Theognia, Zenobia; horum omnium & plurium aliorum verè reverentes fuerunt flammæ. Surium, Lippeloo, Haræum consule, & tot historias dicti thematis invenies, quot hic nomina cernis. Ad aliud.

OPERTA OMNIA TANDEM APERTA, Ibyci grues; Bessi homicidium, &c. De hoc omnium optime ac fusè Delrius, tom. 2. Adagiorum sacrorum pag. 440. Cornelius à Lapide, in c. 21. Deuter. pag. 1025. Agrum viduæ ab Eudocia Imperatrice inique ademptum, tandem patuit, Spondanus an. 438. De Comite innocente damnato & necato, idem an. 998. n. 3. Mitto cætera.

GULÆ VICTORIA. Serapion Sindonites: Hominem, aiebat, tres perniciosi feneratorum exagitant; Avaritia, Fornicatio, Gula: cum à prioribus jam liber est, tyrannidem Gulæ vix unquam penitus evadit. Historiam fusiùs narrat Palladius c. 83. med. apud Rosvveydum, pag. 761. Sub eodem hoc titulo in mea *Historica* excerpti quàm plurima, quod meo Indici credo, qui paginas mihi diversas nominat, in quibus historiæ illæ contractius pleræque sunt perscriptæ. Ipsum ergo Indicem saltè per transennam inspiciamus.

CAPVT